
Michael Tetzschner (Hovedindlæg)

Inntil vi har utviklet et verdensborgerskap, så vil det være den enkelte nasjonalstat som utgjør – sammen med andre nasjonalstater – byggesteinene i det internasjonale samarbeidet. Men disse statene samarbeider gjennom internasjonale organisasjoner, og organisasjonenes antall er jo blitt formidabelt igjennom årene. Man får til slutt et inntrykk av at vi samarbeider om alt – alle steder: Vi samarbeider om spesifikke nordiske problemer her i Nordisk råd om markedsadgang til 500 millioner konsumenter gjennom EØS, og noen er også med i det politiske samarbeidet i Europa gjennom EU, vi passer på menneskerettighetene gjennom Europarådet, og vi utvikler ny folkerett gjennom FN. Det kan nesten være et behov for i større grad å være klar over når vi er innenfor en formell og forpliktende ramme, og når vi bare er i en overlappende posisjon hvor vi egentlig bare utveksler synspunkter.

Det er også viktig å holde rede på dette når vi snakker om forsvarssamarbeid. Fra vår partigrupes – ikke minst Høyres – side ligger det oss på hjertet å si at vi må tilnærme oss disse tingene uformelt, praktisk og på flere områder, men hele tiden respekterende den overordnede alliansesituasjonen – eller mangel på sådan – som det enkelte medlemsland er med i.

Jeg tror vi kan gjøre mer, men vi må også være klar over når det virkelig forplikter og når det er et interessedrevet og frivillig fellesskap. Det er nemlig to vidt forskjellige måter å drive samarbeidet på, og vi må ikke skape uklarhet om våre alliansegarantier ved å snakke om eventuelle kryssgarantier i Norden.

Information

Tal nummer

168

Typ

Hovedindlæg

Person

[Michael Tetzschner](#)

Datum

30.10.13 16:41

